

1. Všechny věci už mám od mlhy provlhlý,
přesto držím tu stráž s podzimním dnem,
šťěstí není mít jen pořád pohodlí,
tak se toulám mezi listí se svým snem,
kůry stromů se letos naposled dotýkám
předtím, než kraj půjde spát,
nejsem tu cizí, když podzim mizí,
a skřehlejma rukama chci na struny hrát.

R: Kalendář tak jako strom už má jen pár listů
a tma jak černá dáma nám přichází vstříc,
já tu teď stojím jak zbloudilej pes
a nemám už sílu, má lásko, jak dřív
s tebou ty skály dál lézt.

2. Starou tornu už mám celou vodřenou,
s ní jsem prošel ten les už nastokrát,
já se vrátím s jarem, až se ledy hnou
a když sněhy na všech stráních začnou tát,
v duchu počítám roky, co jsem tu zanechal,
jak cizinec nechtěl jsem být,
jedno vím jistě, že na tomhle místě
mý kroky určitě budou dál znít.

R: + [: s tebou ty skály dál lézt ... :]